

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 septembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Ursu Vera Vasile, născută la 10 iulie 1979, originară or. Tiraspol, domiciliată s. Tîrnova, r-nul Dondușeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.04.2015 – 17.09.2015;

Instanța de apel: 16.10.2015 – 22.12.2015;

Instanța de recurs: 12.02.2016 – 25.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 septembrie 2015, Ursu Vera a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 40000 (patruzeci mii) lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată SC „King Spedition” SRL cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infrațiune a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Ursu Vera în beneficiul părții vătămate SC „King Spedition” SRL suma de 6800 (șase mii opt sute) euro, cu titlu de prejudiciu material și cheltuieli judiciare suportate pentru transport în sumă de 4951,49 (patru mii nouă sute cincizeci și unu, 49) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 10 septembrie 2013, SC „Avner Grup” SRL, prin intermediul administratorului său Ursu Vera, a transmis comanda nr. 87 către SC „King Spedition” SRL, cu sediul în localitatea Uriu, str. Principală nr. 320 A, Județul Bistrița Năsăud, România, prin care a solicitat efectuarea transportării internaționale de mărfuri pe ruta Verdun „Franța” - Văleni „Moldova”, comandă care a fost acceptată de SC „King Spedition” SRL și au convenit că valoarea serviciilor de transport este de 7300 euro, iar termenul de plată fiind stabilit pentru 13 septembrie 2013.

Astfel, Ursu Vera, la 13 septembrie 2013, prin intermediul BC „BRD Groupe Société Generale” a transferat pe contul SC „King Spedition” SRL suma de 500 euro, iar pentru a determina pe SC „King Spedition” SRL de a duce la bun sfârșit transportul și a descărca marfa la destinație conform înțelegerii cu SC „King Spedition” SRL, la

25 septembrie 2013 ora 16:32, a transmis un email în conținutul căruia era încărcat ordinul de plată nr. 37 în format PDF, prin care a ținut să confirme că a efectuat plata diferenței de preț în sumă de 6800 euro, din prețul total al serviciilor de transport, prin filiala nr. 14 a BC „Moldova Agroindbank” SA, amplasată pe adresa str. Cuza Vodă 28/1, mun. Chișinău.

Concomitent administratorul SC „Avner Grup” SRL, Ursu Vera, a telefonat SC „King Spedition” SRL și a confirmat că plata este efectuată în sistemul banking și careva probleme cu încasarea valorii transportului nu sunt, însă de facto suma de 6800 euro, nu a ajuns nici până în prezent în contul SC „King Spedition” SRL, deși întreprinderea a sesizat de mai multe ori SC „Avner Grup” SRL.

Prin urmare, administratorul SC „Avner Grup” SRL, Ursu Vera, urmărind scopul de a înșela SC „King Spedition” SRL și a determina ca întreprinderea să dispună descărcarea mărfurilor la destinație, a prezentat un document de plată ca fiind real și executat, cunoscând de fapt că acea operațiune de plată bancară nu a fost autorizată și efectuată către conturile SC „King Spedition” SRL, fapt pentru care SC „King Spedition” SRL, reprezentată de Lechințan Ioan - Vlăduț, i-a fost cauzată o pagubă materială în sumă totală de 6800 euro, care la data săvârșirii infracțiunii - 25 septembrie 2013, conform cursului oficial al BNM, constituia suma de 118406,36 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului și inculpatul Ursu Vera, au contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii; aplicarea art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; lăsarea fără soluționare a acțiunii civile înaintate în procesul penal.

În motivarea cererii de apel s-a invocat, că în cadrul cercetării judecătorești acuzațiile aduse nu au fost confirmate prin probe pertinente, concludente, utile, veridice și care să coroboreze în ansamblul lor.

Probatoriul administrat la caz, nu confirmă prezența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Ursu Vera.

Sentința este neîntemeiată, nemotivată și ilegală, vinovăția inculpatului nefiind stabilită în mod legal, hotărârea contravine art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La aspectul neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii, apelanții au evidențiat, că obiectul infracțiunii incriminate constituie costul serviciilor potrivit tranzacției încheiate între 2 agenți economici, iar comanda nr. 87 din 10 septembrie 2013 adresată de SC „Avner Grup” SRL către SC „King Spedition” SRL, denotă existența relațiilor civile între acestea, care sunt reglementate de prevederile art. art. 666-703, 970-992, 993-1028 Cod civil.

În opinia apelanților partea acuzării nu a rezolvat sarcina probațiunii, substituind acțiunile și responsabilitatea persoanei juridice cu acțiunile persoanei fizice, confundând noțiunile de daune materiale cu restanță debitoare, identificând locul presupusei fapte cu datele incluse în proiectul ordinului de plata nr. 37, expediat la 25 septembrie 2013, ora 16:32, prin rețeaua internet.

Procurorul nu a demonstrat cauzarea și proporțiile pretinsei daune materiale în raport cu prevederile art. 126 Cod penal, eronat afirmând despre cauzarea daunei materiale pe care o egalează la costul serviciilor de transport, convenit liber între părțile contractante și care include atât cheltuielile pe care persoana le-a suportat la prestarea acestora, cât și beneficiul ratat.

De asemenea, acuzarea nu a dovedit săvârșirea înșelăciunii de către inculpatul Ursu Vera, nu a identificat persoana fizică care ar fi fost înșelată, destinatarul recepționării mesajului e-mail sau a convorbirii telefonice privind intențiile de plată, data, locul aflării acestuia și a inculpatei, nu a demonstrat legătura cauzală între presupusa înșelăciune și cauzarea pretensei daune.

Acuzarea a indicat, că inculpatul ar fi prezentat SRL „King Spedition” prin mesajul electronic din 25 septembrie 2013, ordinul de plată nr. 37 ca fiind unul real executat, pentru a determina transportatorul să dispună descărcarea mărfurilor la destinație, însă a fost demonstrat că la acel moment serviciile de transport deja au fost prestate, iar marfa descărcată destinatarului SRL „Agro Profi”.

De rând cu existența litigiului și relațiilor contractuale între SRL „Avner Grup” și SRL „King Spedition”, pretinsa cauzare de daune în ordinea legii penale, nu există, iar acuzațiile împotriva administratorului SRL „Avner Grup”, Ursu Vera se întemeiază pe dreptul obligațional și rapoarte civile determinate exclusiv de legea civilă.

Înscrisurile prezentate de inculpat și de specialist demonstrează că SRL „King Spedition” a întârziat executarea obligațiilor, a prezentat pentru achitare 2 conturi bancare diferite, la 25 septembrie 2013 destinatarul SRL „Agro Profi” nu achitase pe contul SRL „Avner Grup” costul serviciilor de transport, proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 nu corespundea cerințelor de formă și de conținut unui document real de plată, iar SRL „Avner Grup” nu este în măsură să execute obligațiile sale contractuale.

De asemenea apelanții au relevat că, hotărârea primei instanțe este motivată sumar, fără examinarea efectivă a problemelor esențiale invocate, fără asigurarea procedurii contradictorii în care pozițiile părților sunt ascultate egal și acestea sunt plasate în atenția instanței judiciare într-un mod echitabil.

Prima instanță nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de partea apărării, limitându-se la simpla lor respingere fără suficientă claritate, nu a dat eficiență principiului prezumției nevinovăției, nu a respectat prevederile art. 385 Cod de procedură penală, existând dubii care nu au fost înlăturate.

Probele prezentate au fost interpretate nejustificat în favoarea părții acuzării, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei nefiind dovedită, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, la o instanță imparțială și la o hotărâre motivată, justă și echitabilă.

În cererea de apel s-a mai evidențiat, că existența relațiilor contractuale între SRL „Agro Profi”, SRL „Avner Grup” și SRL „King Spedition” exclude existența faptei de săvârșirea căreia este învinuită inculpatul; SRL „Avner Grup” avea suficiente posibilități de a executa obligațiile asumate; dauna incriminată reprezintă de fapt o restanță debitoare cu caracter civil; SRL „King Spedition” a livrat marfa cu întârziere, prejudiciind interesele SRL „Avner Grup”; proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 nu conține semnăturile și ștampilele plătitorului sau ale băncii, fapt ce exclude reprezentarea acestuia ca fiind unul real; proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 nu a condiționat descărcarea mărfurilor și acordarea serviciilor de transport, deoarece în dimineața zilei de 25 septembrie 2013, încărcătura a fost livrată destinatarului SRL „Agro Profi”; nu este probat faptul că SRL „Avner Grup” nu a avut intenții să îndeplinească angajamentele, aceasta fiind în dificultate de plată nu este în măsură să execute o obligație contractuală; datoria SRL „Avner Grup” nu poate fi încasată din contul inculpatului Ursu Vera; locul formării datoriei nu se află sub jurisdicția instanței de judecată a sect. Botanica, mun. Chișinău.

Cu referire la prevederile art. 7 Cod de procedură penală, apelanții au evidențiat, că despre existența ordonanței procurorului în Procuratura Dondușeni din 10 octombrie 2014 privind transmiterea cauzei penale contrar competenței, inculpatul a aflat doar la momentul terminării urmăririi penale, fapt despre care a invocat prin cererea din 31 martie 2015, care însă a fost respinsă prin ordonanța procurorului.

În opinia apelanților, procurorul în Procuratura Dondușeni nejustificat și ilegal și-a declinat competența, transmițând cauza organului de urmărire penală al sect. Botanica, mun. Chișinău care nu a fost competent de a efectua urmărirea, iar o decizie a procurorului ierarhic superior de a retrage și a transmite cauza unui alt organ de urmărire penală, nu există.

După ce a luat cunoștință cu materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, prin cererea motivată din 31 martie 2015, partea apărării a solicitat: completarea urmăririi penale prin ridicarea, examinarea și anexarea la materialele cauzei în calitate de corp delict a documentului - comandă nr. 87 din 10 septembrie, 2013 SRL „Avner Grup” către SRL „King Spedition” privind prestarea serviciilor de transport; efectuarea confruntării cu martorii acuzării; constatarea încălcărilor privind stabilirea competenței teritoriale care atrag nulitatea actelor de procedură efectuate de organul de urmărire penală al sect. Botanica, mun. Chișinău; încetarea urmăririi penale din motivul inexistenței faptului infracțiunii în acțiunile lui Ursu Vera.

Au mai relatat apelanții, că inculpatul a fost privat de dreptul de a înainta întrebări martorilor acuzării; vinovăția inculpatului nu a fost stabilită în mod legal, dar cu încălcarea prevederilor art. 11 din Declarația universală a drepturilor omului, art. 6 alin. (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 alin. (2) al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 8 Cod de procedură penală.

În scopul constatării unor circumstanțe importante soluționării cauzei, partea apărării a solicitat la 08 iulie 2015, audierea și confruntarea lui Ursu Vera cu martorii acuzării Lechințan Diana Adina, însă instanța de judecată a respins cererea apărării privind audierea martorului respectiv și a șoferului care a efectuat transportarea, or conform art. 384 Cod de procedură penală, circumstanțele indicate în plângerea lui Lechințan Diana Adina și preluate în rechizitoriu nu au fost verificate în ședințele de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței.

Conform art. 328 Cod de procedură penală, procurorul a renunțat la declarațiile martorului Lechințan Ioan-Vlăduț, prin urmare datele menționate sunt inadmisibile ca probe și urmează a fi excluse din dosar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, s-a dispus respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței.

4.1. Examinând cererea de apel, instanța de apel a constatat că prima instanță judecând cauza a examinat materialul probator anexat la dosar cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, just ajungând la concluzia vinovăției inculpatului Ursu Vera, care se dovedește prin următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate SC „King Spedition” SRL, Carcu Ioan-Caius (f. d. 98-103, vol. II), a martorilor Ghiliov Vladimir (f. d. 91-93, vol. II), Cațer Natalia (f. d. 94-97, vol. II), Mandraburcă Andrei (f. d. 89-90, vol. II) precum și prin următoarele probe materiale: plângerea administrației întreprinderii SC „King Spedition” SRL (f. d. 5-14, vol. I); ordinul de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 (f. d. 15, vol. I); extrasul din poșta electronică nelu.roman@transporturi-agabaritice.ro prin care a fost indicat

mesajul la 25 septembrie 2013, ora 16:32 de pe adresa veraursu@list.ru cu un document atașat în format pdf. (f. d. 16, vol. I); extrasul din poșta electronică nelu.roman@transporturi-agabaritice.ro prin care a fost indicat mesajul la 09 septembrie 2009, ora 16:57 de pe adresa veraursu@list.ru din numele lui Vera Ursu cu solicitarea transportării unei semănători model Vaderstard RDA800C (f. d. 17, vol. I); extrasul din poșta electronică nelu.roman@transporturi-agabaritice.ro prin care ultimul a expediat pe adresa electronică veraursu@list.ru somații de achitare a datoriei, (f. d. 18-20, vol. I); procesul-verbal de ridicare a obiectului - act de verificare a decontărilor între întreprinderi și anume WT „AgroProfi” SRL și SC „Avner Grup” SRL prin care s-a constatat că la 25 septembrie 2013, în baza actului 176 din 26 septembrie 2013 și ulterior în baza actului nr. 182 din 02 octombrie 2013, au fost achitate sumele de 30000 lei și respectiv 50000 lei (f. d. 57-58, vol. I); procesul-verbal de ridicare a obiectului - notă informativă de la BC „Moldova Agroindbank” SA, prin care se confirmă că la 13 februarie 2013, de către compania SC „Avner Grup” SRL a fost efectuat transferul în sumă de 500 euro în favoarea SC „King Spedition” SRL, iar alte transferuri în perioada 10 septembrie 2013 – 02 decembrie 2014 nu au fost efectuate (f. d. 65-66, vol. I); procesul-verbal de ridicare a obiectului - extrasul din cont a companiei SC „Avner Grup” SRL, prin care se constată că în perioada 11 octombrie 2013 - 31 octombrie 2013, aceasta a efectuat rulaj de 45700 lei pe contul deschis la BC „Procredit Bank” SA (f. d. 71-85, vol. I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului - extrasul din contul nr. 22511780481 a întreprinderii SC „Avner Grup” SRL deschis în lei și extrasul din contul nr. 22511815730 a întreprinderii SC „Avner Grup” SRL deschis în euro, din care rezultă că SC „Avner Grup” SRL avea mijloace suficiente pentru achitarea datoriei (f. d. 89-171, vol. I).

Așadar, analizând declarațiile inculpatului Ursu Vera date în ședințele primei instanțe, instanța de apel a constatat, că de facto acesta își recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii imputate, iar declarațiile precum că, nu a cauzat, prin înșelăciune daune materiale în proporții deosebit de mari părții vătămate SC „King Spedition” SRL, au fost apreciate ca declarative, deoarece se combat cu celelalte probe și au fost date în scop de apărare.

4.2. Instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 196 Cod penal, totodată indicând că Ursu Vera a confirmat, că a întocmit ordinul de plată nr. 37 din 25 septembrie 2015, pe care l-a expediat SC „King Spedition” SRL de pe adresa sa electronică veraursu@list.ru, însă deoarece a greșit ordinul de plată, achitarea nu a avut loc, pe când conform informației oferite de bancă, Ursu Vera nici nu a efectuat operațiuni la acea dată prin sistemul internet banking.

Declarațiile inculpatului precum că a greșit contul bancar, au fost respinse de către instanța de apel, deoarece contul din factura anexată la f. d. 8, vol. I este identic cu cel din ordinul de plată nr. 37 din 25 septembrie 2015 de la f. d. 15, vol. I, iar potrivit extrasului din cont SC „Avner Grup” SRL dispunea ulterior de mijloace bănești achitate chiar de beneficiarul SC „WT Agroprofi” SRL, însă aceasta nu a achitat suma restantă.

Mai mult, instanța de apel a subliniat, că Ursu Vera inițial, la 13 septembrie 2013, prin intermediul BC „BRD Groupe Societe Generale” a transferat pe contul SC „King Spedition” SRL suma de 500 euro, iar pentru a determina societatea respectivă să ducă la bun sfârșit transportarea și să descarce marfa la destinație conform înțelegerii, la 25 septembrie 2013, ora 16:32 a transmis un mesaj electronic în conținutul căruia era încărcat ordinul de plată nr. 37 în format PDF, prin care a ținut să confirme că a efectuat plata diferenței de preț în sumă de 6800 euro, din prețul total al serviciilor de transport,

prin filiala nr. 14 a BC „Moldova Agroindbank” SA, amplasată pe adresa str. Cuza Vodă 28/1, mun. Chișinău.

Concomitent, Ursu Vera a telefonat la SC „King Spedition” SRL și le-a confirmat că plata este efectuată în sistemul banking și careva probleme cu încasarea valorii transportului nu sunt, însă de facto suma de 6800 euro, nu a ajuns în contul SC „King Spedition” SRL, deși ultima a sesizat de mai multe ori SC „Avner Grup” SRL.

Prin urmare, Ursu Vera, urmărind scopul de a înșela SC „King Spedition” SRL și a determina ca ultima să dispună descărcarea mărfurilor la destinație, a prezentat un document de plată ca fiind real și executat, cunoscând de fapt că acea operațiune de plată bancară nu a fost autorizată și efectuată către conturile SC „King Spedition” SRL, fapt pentru care SC „King Spedition” SRL, reprezentată de Lechințan Ioan - Vlăduț, i-a fost cauzată o pagubă materială în sumă totală de 6800 euro, care la 25 septembrie 2013, conform cursului oficial al BNM, constituia suma de 118406,36 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Reieșind din circumstanțele relatate, instanța de apel a conchis, că inculpatul Ursu Vera își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea unor asemenea urmări.

Cu referire la versiunea inculpatului precum că, SC „King Spedition” SRL ar fi încălcat termenul de livrare, instanța de apel a menționat, că acest argument nu este întemeiat, deoarece careva pretenții în scris nu au fost înaintate față de SC „King Spedition” SRL, iar marfa a ajuns la destinație cu două zile mai înainte decât data de 25 septembrie 2013 și anume la 23 septembrie 2013, dar a fost reținută în vamă două zile din cauza neîntocmirii actelor vamale.

În ceea ce ține de argumentele inculpatului precum că SC „King Spedition” SRL nu avea actele mărfii, instanța de apel a specificat, că nici acestea nu pot fi luate în considerație, întrucât orice încărcătură este însoțită de actele confirmative, iar România este limitată în frontiere cu Ungaria, Ucraina, Bulgaria, respectiv marfa nu putea intra în țară în cazul lipsei actelor confirmative.

Ca urmare, au fost respinse și argumentele apelanților precum că în cazul dat nu au fost întrunite elementele infracțiunii și că partea acuzării nu a rezolvat sarcina probațiunii.

De asemenea, a fost apreciată ca nefondată și solicitarea apelanților privind lăsarea fără soluționare a acțiunii civile în procesul penal, fiind menționat că prin ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant al victimei și părții civile din 13 martie 2015, s-a dispus recunoașterea în calitate de reprezentant al victimei și părții civile SC „King Spedition” SRL, în cadrul cauzei penale nr. 2014110307, cet. Lechințan Ioan-Vlăduț.

Prin ordonanța de recunoaștere ca parte vătămată din 13 martie 2015, s-a dispus recunoașterea SC „King Spedition” SRL în calitate de parte vătămată pe cauza dată.

La 15 mai 2015, partea civilă a depus o cerere de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, solicitând dispunerea încasării din averea mobilă și imobilă inclusiv conturile bancare ce aparțin inculpatului, a sumei de 6800 euro care constituie prejudiciul material cauzat ca rezultat direct al acțiunilor acestuia, iar la 18 mai 2015, partea civilă a mai solicitat să fie încasat de la inculpat și cheltuielile judiciare suportate pentru transport România-Moldova pe parcursul examinării cauzei penale, în sumă de 4951,49 lei.

Cu referire la argumentele apelanților, că organul de urmărire penală a încălcat dreptul învinutului la apărare, instanța de apel a menționat, că potrivit procesului-verbal din 30 martie 2015, de prezentare învinutului și apărătorului său a materialelor de

urmărire penală (f. d. 199, vol. I), după luarea cunoștinței cu materialele urmăririi penale, ultimii au solicitat un termen suplimentar pentru prezentarea probelor apărării.

La 31 martie 2015, învinuitul Ursu Vera și apărătorul său Mazniuc Victor au înaintat o cerere prin care au solicitat: completarea urmăririi penale prin ridicarea, examinarea și anexarea la materialele cauzei în calitate de corp delict a documentului - comandă nr. 87 din 10 septembrie 2013, SRL „Avner Grup” către SRL „King Spedition” privind prestarea serviciilor de transport; efectuarea confruntării cu martorii acușării; constatarea încălcărilor privind stabilirea competenței teritoriale care atrag nulitatea actelor de procedură efectuate de organul de urmărire penală al sect. Botanica, mun. Chișinău; încetarea urmăririi penale din motivul inexistenței faptului infracțiunii în acțiunile lui Ursu Vera, iar prin ordonanța procurorului în procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 31 martie 2015 (f. d. 203-204, vol. I) a fost respinsă ca fiind neîntemeiată această cerere.

Cu referire la alegațiile apelanților privind încălcarea competenței teritoriale atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, instanța de apel a specificat, că prin ordonanța de transmitere a cauzei penale după competență din 10 octombrie 2014, a fost dispusă transmiterea cauzei nr. 201411306 procurorului sect. Botanica, mun. Chișinău pentru organizarea efectuării în continuare a urmăririi penale potrivit competenței teritoriale, această ordonanță nefiind atacată, iar conform adeverințelor Primăriei din teritoriu, familia Ursu nu locuiește în s. Tîrnova, r-nul Dondușeni și nici întreprinderea SC „Avner Grup” SRL nu activează pe teritoriul satului.

Conform informației de investigații, Ursu Vera locuiește cu familia în mun. Chișinău, str. Valea Crucii, iar locul săvârșirii infracțiunii a fost prin intermediul filialei nr. 14 a BC „Moldova Agroindbank” SA, amplasată pe adresa str. Cuza Vodă 28/1, mun. Chișinău, fapt ce denotă că examinarea cauzei penale respective ține de competența sect. Botanica, mun. Chișinău.

Față de considerentele menționate, instanța de apel a constatat, că probele acumulate dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, iar prima instanță, a pronunțat o sentință legală, fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

4.3. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a remarcat că prima instanță, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de faptul, că inculpatul este la prima abatere a legii penale, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, nu a restituit prejudiciul cauzat, corect aplicând lui Ursu Vera o pedeapsă sub formă de amendă în folosul statului, în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 40000 (patruzeci mii) lei.

Totodată, instanța de apel a reținut temeinicia admiterii de către prima instanță a acțiunii civile înaintată de SC „King Spedition” SRL, cu dispunerea încasării de la Ursu Vera în beneficiul SC „King Spedition” SRL a prejudiciului material cauzat în sumă de 6800 (șase mii opt sute) euro și a 4951,49 (patru mii nouă sute cincizeci și unu, 49) lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru transport pe parcursul examinării cauzei penale.

5. Avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului Ursu Vera, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate la caz cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește

elementele infracțiunii; aplicarea art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; lăsarea fără soluționare a acțiunii civile înaintate în procesul penal; constatarea încălcărilor prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței și recunoașterea nulității sentinței în temeiul art. art. 7, 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală.

5.1. În argumentarea recursului, avocatul a menționat că instanța de apel a examinat superficial cauza, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției primei instanțe; vinovăția inculpatului nu a fost stabilită în mod legal, acestuia nu i-au fost asigurate toate garanțiile dreptului la apărare; hotărârile judecătorești contravin prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale „*Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală*”.

La fel, apărarea menționează că acuzațiile aduse sunt nefondate, bazate pe presupuneri, vinovăția inculpatului nu se dovedește prin probele administrate, instanțele judecătorești nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

5.2. Sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, recurentul menționează, că instanța de apel nu s-a referit în decizia adoptată la argumentele apelanților privind existența relațiilor contractuale între SRL „Agro Profi”, SRL „Avner Grup” și SRL „King Spedition”; SRL „Avner Grup” avea suficiente posibilități de a executa obligațiile asumate; dauna incriminată reprezintă de fapt o restanță debitoare cu caracter civil; SRL „King Spedition” a livrat marfa cu întârziere, prejudiciind interesele SRL „Avner Grup”; SRL „King Spedition” a prezentat pentru achitare 2 conturi bancare diferite; proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 nu conține semnăturile și ștampilele plătitorului sau ale băncii, fapt ce exclude prezentarea acestuia ca fiind unul real; totodată proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 nu a condiționat descărcarea mărfurilor și acordarea serviciilor de transport din moment ce la 25 septembrie 2013, dimineața, încărcătura a fost livrată destinatarului SRL „Agro Profi”; nu este probat faptul că SRL „Avner Grup” nu a avut intenții să îndeplinească angajamentele, aceasta fiind în dificultate de plată nu este în măsură să execute o obligație contractuală; datoria SRL „Avner Grup” nu poate fi încasată din contul inculpatului Ursu Vera; locul formării datoriei nu se află sub jurisdicția instanței de judecată a sect. Botanica, mun. Chișinău.

La fel, recurentul reiterează, că organul de urmărire penală a încălcat dreptul învinuitului la apărare, deoarece inculpatul a aflat doar la momentul terminării urmăririi penale, despre existența ordonanței procurorului în Procuratura Dondușeni din 10 octombrie 2014 privind transmiterea cauzei penale contrar competenței, fapt despre care a invocat prin cererea din 31 martie 2015, care însă a fost respinsă prin ordonanța procurorului.

În opinia recurentului, procurorul în Procuratura Dondușeni nejustificat și ilegal și-a declinat competența, transmitând cauza organului de urmărire penală al sect. Botanica, mun. Chișinău, care nu a fost competent de a efectua urmărirea, iar o decizie a procurorului ierarhic superior de a retrage și a transmite cauza unui alt organ de urmărire penală, nu există.

După ce a luat cunoștință cu materialele urmăririi penale, în legătură cu desfășurarea procesului prin cererea motivată din 31 martie 2015, partea apărării a solicitat: completarea urmăririi prin ridicarea, examinarea și anexarea la materialele

cauzei în calitate de corp delict a documentului - comandă nr. 87 din 10 septembrie 2013 SRL „Avner Grup” către SRL „King Spedition” privind prestarea serviciilor de transport; efectuarea confruntării cu martorii acușării; constatarea încălcării stabilirii competenței teritoriale care atrage nulitatea actelor de procedură efectuate de organul de urmărire penală al sect. Botanica, mun. Chișinău; încetarea urmăririi penale din motivul inexistenței faptului infracțiunii în acțiunile lui Ursu Vera.

Însă cererea respectivă, a fost respinsă prin ordonanța procurorului din 31 martie 2015, fără explicarea inculpatului a termenului și modului de atac, aflând despre hotărârea menționată în cadrul ședinței de judecată din 23 aprilie 2015.

Consideră, că acțiunile descrise denotă încălcarea prevederilor art. art. 7, 279, 295 Cod de procedură penală, art. art. 21, 26 din Constituția R. Moldova și încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței privind competența teritorială care atrage nulitatea actului procedural, fiind greșit identificat locul presupusei fapte în datele incluse de inculpată în proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013.

Se mai invocă în cererea de recurs, că vinovăția inculpatului nu a fost stabilită în mod legal, dar cu încălcarea prevederilor art. 11 din Declarația universală a drepturilor omului, art. 6 alin. (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 alin. (2) al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 8 Cod de procedură penală.

Sușține recurentul, că inculpatului nu i-au fost asigurate toate garanțiile necesare apărării, deoarece contrar prevederilor art. 257 Cod de procedură penală, procurorul în Procuratura Dondușeni ilegal și-a declinat competența în favoarea organului de urmărire penală al sect. Botanica, mun. Chișinău, aceste acțiuni fiind invocate atât la etapa urmăririi penale cât și la judecarea cauzei și urmau prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, a fi declarate nule. Inculpatul a fost privat de dreptul de a înainta întrebări martorilor acușării, contrar prevederilor art. 6 § 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 § 3 lit. e) al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, art. 66 alin. (1) pct. 17) Cod de procedură penală.

Remarcă avocatul, că în scopul constatării unor circumstanțe importante soluționării cauzei, partea apărării a solicitat la 08 iulie 2015, audierea și confruntarea lui Ursu Vera cu martorii acușării Lechințan Diana Adina, însă instanța de judecată a respins cererea apărării privind audierea martorului respectiv și a șoferului care a efectuat transportarea, or conform art. 384 Cod de procedură penală, circumstanțele indicate în plângerea lui Lechințan Diana Adina și preluate în rechizitoriu nu au fost verificate în ședințele de judecată și nu pot fi luate la baza sentinței.

Conform art. 328 Cod de procedură penală, procurorul a renunțat la declarațiile martorului Lechințan Ioan-Vlăduț, prin urmare datele menționate sunt inadmisibile ca probe și urmează a fi excluse din dosar.

5.3. Sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, recurentul invocă, că probatoriul administrat nu confirmă săvârșirea de către Ursu Vera a infracțiunii incriminate.

Or, în cadrul cercetării judecătorești au fost constatate următoarele circumstanțe: obiectul infracțiunii incriminate constituie costul serviciilor potrivit tranzacției încheiate între 2 agenți economici, iar comanda nr. 87 din 10 septembrie 2013 adresată de SC „Avner Grup” SRL către SC „King Spedition” SRL, denotă existența relațiilor civile

între acestea, care sunt reglementate de prevederile art. art. 666-703, 970-992, 993-1028 Cod civil.

Lipsa faptului infracțiunii este dovedit prin următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate Carcu Ioan, a martorilor Mandraburcă Andrei, Ghiliov Vladimir, Natalia Cațer, a inculpatului Ursu Vera, prin comanda nr. 87 din 10 septembrie 2013, actul de verificare a decontărilor între SC „Avner Grup” SRL și SC „King Spedition” SRL din 25 septembrie 2013, ordinul de plată nr. 30 din 13 septembrie 2013, proiectul documentului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013, dovada transmiterii spre verificare prin intermediul poștei electronice a proiectului ordinului de plată valutară cu rechizite bancare greșite, dovada transmiterii spre verificare prin intermediul poștei electronice a proiectului ordinului de plată valutară cu rechizite bancare corecte, extrasul din cont în moneda națională la 25 septembrie 2013, extrasul din cont în valută (euro) la 25 septembrie 2013.

Reiterează avocatul, că partea acuzării nu a rezolvat sarcina probațiunii, substituind acțiunile și responsabilitatea persoanei juridice cu acțiunile persoanei fizice, confundând noțiunile de daune materiale cu restanță debitoare, identificând locul presupusei fapte cu datele incluse în proiectul ordinului de plata nr. 37, expediat la 25 septembrie 2013, ora 16:32, prin rețeaua internet.

Procurorul nu a demonstrat cauzarea și proporțiile pretinsei daune materiale în raport cu prevederile art. 126 Cod penal, eronat afirmând despre cauzarea daunei materiale pe care o egalează la costul serviciilor de transport, convenit liber între părțile contractante și care include atât cheltuielile pe care persoana le-a suportat la prestarea acestora, cât și beneficiul ratat.

De asemenea, acuzarea nu a dovedit înfăptuirea înșelăciunii de către inculpatul Ursu Vera, nu a identificat persoana fizică care ar fi fost înșelată, destinatarul recepționării mesajului electronic sau convorbirii telefonice privind intențiile de plată, data, locul aflării acestuia și a inculpatului, nu a demonstrat legătura cauzală între presupusa înșelăciune și cauzarea pretinsei daune.

Acuzarea a indicat, că inculpatul ar fi prezentat SRL „King Spedition” prin mesajul electronic din 25 septembrie 2013, ordinul de plată nr. 37 ca fiind unul real executat, pentru a determina transportatorul să dispună descărcarea mărfurilor la destinație, însă a fost demonstrat că la acel moment serviciile de transport deja au fost prestate, iar marfa descărcată destinatarului SRL „Agro Profi”.

De rând cu existența litigiului și relațiilor contractuale între SRL „Avner Grup” și SRL „King Spedition”, pretinsa cauzare de daune în ordinea legii penale, nu există, iar acuzațiile împotriva administratorului SRL „Avner Grup”, Ursu Vera se întemeiază pe dreptul obligațional și rapoarte civile determinate exclusiv de legea civilă.

Înscrisurile prezentate de inculpat și de specialist demonstrează că SRL „King Spedition” a întârziat executarea obligațiilor, a prezentat pentru achitare 2 conturi bancare diferite, la 25 septembrie 2013, destinatarul SRL „Agro Profi” nu achitase pe contul SRL „Avner Grup” costul serviciilor de transport, proiectul ordinului de plată nr. 37 din 25 septembrie 2013 nu corespundea cerințelor de formă și de conținut unui document real de plată, iar SRL „Avner Grup” nu este în măsură să execute obligațiile sale contractuale.

Consideră apărarea, că înaintarea acțiunii civile în procesul penal are un caracter neîntemeiat, deoarece existența și întinderea prejudiciului urmau a fi dovedite conform prevederilor art. 118 Cod de procedură penală, Ursu Vera nefiind în măsură să răspundă pentru obligațiile contractuale a doi agenți economici și restituirea datoriilor.

Totodată, în cauza menționată urmează a fi elucidată o problemă de drept de importanță generală, și anume dacă obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, încorporează și beneficiul ratat.

6. Procurorul, potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a prezentat referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acestuia din motiv că argumentele la care face referire recurentul, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, care în concordanță cu prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

6.1. SC „King Spedition” SRL, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, din motiv că la judecarea cauzei, în baza probelor administrate s-a constatat indubitabil, că Ursu Vera se face vinovată de săvârșirea faptelor incriminate.

Evidențiază reprezentanții părții vătămate, că latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin cauzarea daunelor materiale prin înșelăciune, or, în lipsa faptelor imputate inculpatului, SC „King Spedition” SRL nu ar fi predat bunurile transportate până nu ar fi primit contravaloarea serviciilor de transport.

De altfel, la materialele cauzei se probează că SRL „Avner Grup” a deținut fondurile necesare achitării obligațiilor de plată, însă inculpatul cu rea credință nu a achitat până în prezent sumele datorate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de argumentele expuse în referințe, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Pornind de la expunerea argumentelor cu privire la soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de apărare, Colegiul penal amintește că potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

După cum rezultă din conținutul recursului, titularul acestuia invocă dezacordul cu soluția instanței de apel sub aspectul temeiurilor pentru declararea recursului prevăzute la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Cu referire la criticele invocate de recurent sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului declarat de avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului și de inculpatul Ursu Vera cu menținerea sentinței primei instanțe, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus punctat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Ursu Vera în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, iar careva temeuri de a dispune achitarea inculpatului nu au fost stabilite.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Cu referire la argumentul recurentului, că relațiile între SRL „Agro Profi”, SRL „Avner Grup” și SC „King Spedition” SRL sunt de natură civilă, iar acest fapt exclude posibilitatea atragerii la răspundere penală a inculpatului, precum și că dauna incriminată reprezintă o restanță debitoare a SRL „Avner Grup” pasibilă de a fi obiectul unui litigiu civil, Colegiul penal evidențiază, că instanțele de fond au descris detaliat întrunirea în acțiunile inculpatului a componentei infracțiunii imputate, anume cauzarea prin înșelăciune a daunelor materiale în proporții deosebit de mari părții vătămate SC „King Spedition” SRL, acțiune manifestată prin prezentarea unui document de plată neveridic ca fiind unul real și executat, operațiune bancară despre care inculpatul Ursu Vera cunoștea cu certitudine că nu a fost autorizată spre executare.

Mai mult, în scopul obținerii credibilității SC „King Spedition” SRL, administratorul SRL „Avner Grup”, Ursu Vera a telefonat personal părții vătămate, confirmând că plata a fost efectuată prin intermediul sistemului banking și careva probleme nu sunt, acțiune care exclude versiunea apărării precum că de fapt ea a întocmit doar un proiect al ordinului de plată, trimițându-l spre verificare.

Așadar, nu poate fi reținută la caz poziția recurentului privind prezența la caz a relațiilor civile, întrucât faptele imputate de facto au fost recunoscute de inculpată prin depozițiile date pe parcursul judecării cauzei, ceea ce instanța de apel a și menționat în contextul deciziei atacate, specificând că din probatoriul administrat denotă cu certitudine, că în perioada de după săvârșirea infracțiunii, SRL „Avner Grup” dispunea pe conturile bancare de suficiente resurse financiare pentru achitarea datoriei contractuale în raporturile cu transportatorul SC „King Spedition” SRL, însă ultima nu a efectuat transferul în pofida somațiilor înaintate de SC „King Spedition” SRL.

Prin urmare, susținerile inculpatului cu privire la lipsa în acțiunile sale a intenției cauzării daunelor materiale în proporții deosebit de mari părții vătămate SC „King Spedition” SRL, corect au fost apreciate de către instanța de apel ca o metodă de apărare, în acțiunile descrise supra fiind certă prezența scopului de cupiditate

Argumentele părții apărării susținute pe parcursul examinării cauzei precum că SC „King Spedition” SRL a livrat marfa cu întârziere și a prejudiciat interesele SRL „Avner Grup”, nu au nici o acoperire probantă, or instanța de apel la acest capitol a specificat, că marfa a ajuns la destinație încă la 23 septembrie 2013, fiind reținută în vamă în legătură cu necesitatea perfectării actelor vamale.

Așadar, sub aspectul dat se va evidenția, că de fapt, sub pretextul întârzierii livrării mărfii se încearcă o camuflare a acțiunilor infracționale ale inculpatului, însă după cum rezultă din contextul deciziei recurate, instanța de apel a subliniat, că SRL „Avner Grup” nu a înaintat careva pretenții transportatorului sub acest aspect, la materialele dosarului nu sunt prezente careva probe care ar confirma sistarea relațiilor contractuale între SRL „Avner Grup” și SC „King Spedition” SRL.

Totodată, prezentarea către achitare a 2 conturi bancare diferite de către SC „King Spedition” SRL, nu îndreptățește acțiunile inculpatului de prezentare a unui document de plată neveridic.

Cu referire la alegațiile recurentului, că partea acuzării nu a probat intenția SRL „Avner Grup” de a nu-și îndeplini angajamentele asumate, instanța de recurs relevă, că acestea poartă un caracter declarativ, deoarece instanța de apel reținând extrasele bancare de pe conturile SRL „Avner Grup” a constatat că întreprinderea dispunea de mijloace bănești suficiente pentru achitarea datoriei, surse financiare care proveneau chiar de la beneficiarul nemijlocit al transportului importat - SRL „Agro Profi”, însă SRL „Avner Grup” în persoana administratorului Ursu Vera nu a efectuat plățile necesare pentru stingerea datoriei (f. d. 89-171, vol. I).

Față de aspectele descrise, Colegiul penal apreciază ca fiind lipsite de orice suport juridic afirmațiile recurentului privind imposibilitatea încasării din contul inculpatului a sumelor datorate părții vătămate, or, prejudiciul cauzat se datorează anume acțiunilor ilicite ale ultimului și nu pot fi pretinse de la entitatea juridică respectivă.

Cu referire la cerința recurentului privind necesitatea aplicării la caz a prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează, că *„Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală”*, Colegiul penal opinează asupra faptului că elementul material al infracțiunii de cauzare de daune materiale prin înșelăciune are drept premisă o acțiune și, respectiv, o omisiune, care induce cocontractantul într-o eroare determinantă la încheierea ori executarea actului.

Dacă eroarea nu ar fi existat, contractul nu s-ar fi încheiat sau executat în condițiile respective. Prin urmare, nu poate fi confundată infracțiunea de cauzare de daune materiale prin înșelăciune, cu neexecutarea unei obligații contractuale.

De aceea, invocarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privitoare la interzicerea privării de libertate pentru datorii, este nepertinentă.

Sub aspectul prin care se invocă încălcarea competenței teritoriale la examinarea cauzei penale nominalizate, instanța de recurs însușește opinia instanței de apel, care argumentat a menționat, că prin ordonanța de transmitere a cauzei penale după competență din 10 octombrie 2014, a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 201411306 procurorului sect. Botanica, mun. Chișinău pentru organizarea efectuării în continuare a urmăririi penale, din motiv că potrivit datelor prezentate de administrația publică locală, familia Ursu nu locuia în s. Tîrnova, r-nul Dondușeni și nici întreprinderea SC „Avner Grup” SRL nu activa pe teritoriul satului respectiv, locul săvârșii infracțiunii fiind stabilit potrivit amplasării instituției financiare prin intermediul

căreia inculpatul a săvârșit infracțiunea și anume filiala nr. 14 a BC „Moldova Agroindbank” SA, situată pe adresa str. Cuza Vodă 28/1, mun. Chișinău, care se află sub jurisdicția sect. Botanica, mun. Chișinău.

Mai mult, instanța de apel la segmentul dat, corect a specificat, că ordonanța din 10 octombrie 2014 privind transmiterea cauzei penale nr. 201411306 după competență, nu a fost contestată.

La fel, nu poate fi admisă nici solicitarea privind lăsarea fără soluționare a acțiunii civile, or, instanța de apel corect a reținut în speță că partea vătămată a prezentat probe privind cauzarea prejudiciului material și suportarea cheltuielilor de judecată, iar prin prisma prevederilor art. art. 219 - 221 Cod de procedură penală, aceste pretenții just au fost admise.

În continuare, referitor la criticele recurentului sub aspectul greșitei aprecieri a materialului probator administrat, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond.

Deci, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea stabilirii vinovăției inculpatului Ursu Vera privind săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea nominalizată supra în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticele recurentului privitor la încălcarea dreptului la apărare al inculpatului de către organul de urmărire penală, cât și referitor la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Ursu Vera, cu atât mai mult că aceste argumente au constituit obiect de discuție și la judecarea cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel și, cărora instanțele de judecată le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit, or concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Față de cele enunțate, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, iar de către instanțele de fond la judecarea cauzei nu a fost comisă eroarea gravă de fapt, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Cu referire la criticele invocate de recurent sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul invocat de avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Totodată, temeiul invocat include cazurile când nu au fost stabilite mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanța de apel ajungând la concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

În continuare, referitor la criticele recurentului în ceea ce privește existența componentei de infracțiune în acțiunile inculpatului Ursu Vera în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, instanța de recurs explică următoarele.

Potrivit literaturii de specialitate în domeniu, obiectul juridic special al infracțiunii analizate are un caracter complex, fiind constituit din obiectul juridic principal, ce vizează relațiile sociale cu privire la patrimoniu și obiectul juridic secundar, care este format din relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, în cazul eschivării de la plata pentru prestarea serviciilor, ca în situația examinată în speță, îl reprezintă sumele bănești pe care făptuitorul le reține și nu le transmite către victimă în schimbul bunurilor, serviciilor sau lucrărilor de care a beneficiat.

În acest context, dezacordul recurentului privind aprecierea în speță a daunei materiale ca fiind echivalent costului serviciilor de transport convenit între părțile contractante, urmează a fi apreciat ca unul neîntemeiat, or tranzacția efectuată în sumă de 6800 euro, constituie obiectul material al infracțiunii spre care au fost îndreptate acțiunile inculpatului Ursu Vera, care prin prisma prevederilor art. 126 Cod penal, constituie proporții deosebit de mari.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 196 alin. (4) Cod penal, se caracterizează prin următoarea structură:

- 1) fapta prejudiciabilă care este alcătuită din două acțiuni:
 - acțiunea principală de cauzare a daunelor materiale;
 - acțiunea adiacentă, care se exprimă prin înșelăciune sau abuz de încredere;
- 2) urmările prejudiciabile sub formă de daune materiale în proporții deosebit de mari;
- 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile
- 4) circumstanțele săvârșirii infracțiunii, dacă fapta nu constituie o sustragere.

Așadar în speță, atât prima instanță cât și instanța de apel, corect au stabilit că acțiunile inculpatului se circumscriu componenței de infracțiune - cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune, dacă fapta nu constituie o însușire, reținând că, Ursu Vera a confirmat că a întocmit ordinul de plată nr. 37 din 25 septembrie 2015, pe care l-a expediat prin intermediul poștei electronice către SC „King Spedition” SRL, iar argumentul că dânsa a greșit datele în ordinul de plată și din acest motiv plata nu a fost efectuată, corect au fost respinse, întrucât potrivit informațiilor prezentate de bancă, Ursu Vera în ziua respectivă nu a efectuat careva operațiuni prin intermediul sistemului internet banking în legătură cu SC „King Spedition” SRL.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe, fiind specific ca făptuitorul să urmărească scopul de cupiditate, care nu cuprinde scopul sustragerii.

Așa fiind, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelului.

Prin urmare, argumentele invocate de către avocatul Mazniuc Victor în cererea de recurs, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Ursu Vera Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev